

**ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)**

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

**РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта**

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Порядку погодження умов продажу майна банкрутів як єдиних майнових комплексів, що належать до сфери управління Фонду державного майна України» (далі – проєкт наказу), а також документи, надані до нього листом Фонду державного майна України від 02.07.2024 № 10-79-17948.

За результатами проведеного аналізу проєкту наказу та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом наказу пропонується затвердити Порядок погодження умов продажу майна банкрутів як єдиних майнових комплексів, що належать до сфери управління Фонду державного майна України (далі – проєкт Порядку).

Проєкт наказу був предметом розгляду ДРС (лист Фонду державного майна України від 02.10.2023 № 10-79-25465), за результатами розгляду якого було прийнято рішення про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта від 11.10.2023 № 466.

При опрацюванні повторно наданого на розгляд до ДРС проєкту наказу встановлено, що розробником під час його підготовки частково враховані зауваження, викладені ДРС у попередньому рішенні, тому проєкт наказу не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на наступне.

Відповідно до вимог статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів,

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 290 від 29.07.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D04000008869000025DF0300

Дійсний: з 12.06.2024 11:11:30 по 12.06.2025 11:11:30

визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ).

Наданий розробником АРВ до проєкту наказу не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Так, у розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ необхідно чітко визначити цілі державного регулювання, що мають бути безпосередньо пов'язані із розв'язанням проблеми та показники, які заплановано досягти за результатами прийняття регуляторного акта.

Обґрунтовуючи ціль державного регулювання розробником зазначено, що на сьогодні у Фонду державного майна України відсутні повноваження щодо погодження ліквідаційних мас банкрутів, що унеможлиблює здійснення контролю за діями арбітражних керуючих щодо використання та реалізації майна банкрутів. Водночас, таке ствердження розробника не узгоджується із нормами чинного законодавства.

Так, частиною чотирнадцятою статті 96 Кодексу України з процедур банкрутства зокрема визначено, що умови продажу майна банкрута як єдиного майнового комплексу, визначені статтею 75 цього Кодексу, додатково погоджуються арбітражним керуючим з органом, уповноваженим управляти державним майном.

Орган, уповноважений управляти державним майном, зобов'язаний протягом 30 днів розглянути умови продажу майна та прийняти одне з рішень, визначених частиною шостою статті 75 цього Кодексу.

Крім того, абзацами 9 та 10 пункту 3 частини першої статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України» Фонд державного майна України у сфері управління корпоративними правами держави уповноважений лише погоджувати мирові угоди, плани санації і умови продажу майна у справах про банкрутство господарських організацій з корпоративними правами держави понад 50 відсотків їх статутного капіталу та бере участь у провадженні справ про банкрутство господарських товариств з корпоративними правами держави.

Разом з тим, у цьому АРВ не проаналізовано стан існуючого регулювання господарських та адміністративних відносин, щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та визначена процедура погодження підлягає додатковому врегулюванню.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги та недоліків кожного.

Однак розробник обмежився текстовим та формальним описом вигод і витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив.

При цьому, визначена розробником альтернатива 1 взагалі не проаналізована, а лише вказано про невідповідність вимогам частини чотирнадцятої статті 96 Кодексу України з процедур банкрутства та відсутність будь-яких витрат за вказаною альтернативою.

Крім того, під час розгляду інформації, наведеної розробником в таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» щодо кількості суб'єктів господарювання, встановлено, що розробником не визначено групи суб'єктів господарювання (великі, середні, малі чи мікро), що підпадають під дію регулювання. Зазначаємо, що при визначенні груп суб'єктів господарювання (великі, середні, малі чи мікро) необхідно керуватися вимогами частини третьої статті 55 Господарського кодексу України та вимог Методики.

Слід зазначити, що факт відсутності належним чином проведеного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання та держави.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

Крім того, розробником не оцінені, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності. Натомість єдиним заходом зазначено лише забезпечення інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом його оприлюднення на офіційному вебсайті Фонду державного майна України.

Розділ VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи

місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ має містити розрахунки витрат на запровадження запропонованого державного регулювання згідно з додатками 2 - 4 до Методики.

Проте наведені розрахунки в додатку 4 до Методики не відображають в повній мірі реальних витрат, які будуть нести суб'єкти господарювання у зв'язку з дією регуляторного акту. Це ставить під сумнів об'єктивність висновків щодо потенційного впливу на суб'єктів господарювання та заважає повною мірою встановити відповідність запропонованого регулювання принципу ефективності.

Також розробником не здійснено розрахунків витрат згідно з додатком 3 до Методики «Бюджетні витрати», що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів держави та суб'єктів господарювання, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, в порушення вимог пункту 10 Методики, розробник не визначив один із обов'язкових показників результативності дії регуляторного акта, а саме: розмір часу, що витрачатиметься суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаний з виконанням вимог положень акта.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проєкт регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону та статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», ДРС

вирішила:

відмовити в погодженні проєкту наказу Фонду державного майна України «Про затвердження Порядку погодження умов продажу майна банкрутів як єдиних майнових комплексів, що належать до сфери управління Фонду державного майна України».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР